

שעשועים. למארגני ה"מכביה" צפוי מאסר ומשפט! ("אצלנו אין חכמות!") מישוהו רוסן: זה הכל ענין של מפלג תיות. הביורוקרטיה הורסת את המפעל מפני שהוא שייך ל"מכבי" הבורגני. (מן הסתם הגומה, אך קל לשער שהיחס היה שונה לוא היה זה מפעל של "הפועלים").

אחר מרגיע: לא ענין של מפלגתיות, סתם דוגמה נאה לטיטוס המתפשט בצ' מרת. לבסוף יתנו את הכל — הנחות, הענקה, שיחרורים — אלא שאז יהיה זה מאוחר מדי. אם תצליח המכביה — יגידו שהצליחו על אף חבלת הממשלה. אם תיכשל יגידו — הממשלה אשמה.

הגידון נגד הנון

"האיצטדיון הזה לא יושלם בעוד שנה", העיר אחד הפועלים ברצינות משכנעת, שעה שעמדנו על הסוללה הגבוהה המקיפה את האיצטדיון הרמתיגני משלושת עבריו. ולא היינו זקוקים לזמן רב כדי לרדת לסוף דעתו.

היתה שעת צהרים, ולמרות החום האיום ופלגי-הזיעה שנטפו ללא הרף, נמשכה העבודה בקצב בלתי-פוסק. לעינינו השתרע האיצטדיון הענק למלוא היקפו: הטרקטור רים, המנופים, מערבלות-הבטון, הפועלים המצמידים את ראשוני הספסלים — ומעל לכל אלה מרחף סימן שאלה גדול:

היספיקו עד ל-27 בספטמבר?

פחות מעשרה ימים — כולל יום כיפור וסוכות — נותרו עוד לפתיחת המכביה. אמת, עבודה רבה נעשתה כבר, אולם עוד ארוכה הדרך למטרה הסופית. לא הרגשנו עדיין בבמה המרכזית המכוסה גג, המיועדת לנשיא המדינה, לראש הממשלה, לשרים ולסגל הדיפלומטי. לא ראינו סיבויים רבים לסיום 16,000 מקומות הישיבה ו-35,000 מקומות העמידה, כפי שהובטח חגיגית לא פעם ע"י המהנדסים הנוגעים בדבר. החומה

כיצד לחרבן מכביה?

בקפה "קמניצר", על שפת ימה של תל-אביב, ישבה קבוצה של צעירים. השפמים העידו על מוצאם הבריטי והגרבים הצב' עונים על אופים הספורטאי. הבטויים ה-בלתי-עדינים בפייהם העידו שבאו ל"מכ-בית".

"לשם מה הביאו אותנו מאנגליה?" ש-אל אחד, בעל חזה חבית, וכרסם בחוסר-תיאבון בולט את עוגת-הצנע. "כדי לחר-בן אותנו ואת עצמם?"

היתה זאת, פחות או יותר, ההרגשה הכללית של הספורטאים הזרים: ה"מכביה" תיכשל בגלל יחסה העיון של הממשלה.

לפני 4 חודשים ישבה הועדה היוזמת בי-משרדו של ראש הממשלה וביקשה את חסותו למפעל. הנימוקים: העסק יכניס כסף (דיביזים), יחוק מחדש את הציונות בגולה שהתרופפה (דיביזים), ראש הממשלה הסכים. אלא שהיתה אי-הבנה קטנה: הועדה חשבה ש"חסות" פירושה הקצבה, הנחות, שיחרורים. ראש הממשלה סבר ש"חסות" פירושו נאום בטכס הפתיחה.

הלכה הועדה והגישה תוכרי מפורט ל-ראש הממשלה. אחרי 4 חודשים ביקשה תשובה. מר בן-גוריון מתפלא: איזה תו-כיר? מתברר שהמזכירות לא העבירה או-תו כלל לראש הממשלה (מה מבלבלים את המוח?).

ופתאום מתברר ששום דבר אינו "דופק", "אל-על" היתה צריכה לארגן את הסתם הספורטאים לארץ — והנה לא דובים ו-לא יער. אין מטוסים (הם נרתמו למאמץ האמריקאי באסיה, המחירים בעולם עלי, ל"אל-על" לא היה עוד כל העסק כדאי). התירוץ: ה"מכבים" לא הגישו את רשי-מת-הטיסות בזמן.

רכבת ישראל היתה צריכה להנהיג הני-חה כללית למבקרי ה"מכביה". אי-הבנה — הרכבת אינה מסכימה (ממתי היא

המצבעה לבעלי טעם קשת מנקה וצובעת

חדש ויחיד בישראל — "בת בא"

מכון ללמודי אמנות הכתיבה ע"י הדואר רחוב מוא"ה 6, תל-אביב

כל אדם עשוי להיות סופר!

נוסד המכון לו צפית! נפתחה מחלקה ללמודי אמנות הספור הקצר, בהנהלת מוסמך לספרות ועיתונאות. מחלקות חדשות תפתחנה בקרוב! המכון יפתח את כשרונותיך, ויע-זור לך. הלמודים באמצעות הדואר — לנחתיותך. פנה היום בקשר לפר-טים בצרוף דוגמה מפרי-עטך. צרף בולי דואר לתשובה.

טיבול להסרת חובכות השחאנות

הורידו את משקלכם המיותר, תשפרו את בריאותכם על-ידי אלקטרו-מסו-בשיטה החדישה ביותר

הרחקת שערות מהפנים ובמיוחד גם מהרגלים

מכון דרמה

רחוב גורג' אליוט 12, ת"א

רדיו

ש. ליפשיין
תל-אביב
בן-יהודה 47 בקומה
תיקונים • מכירה
קניה • חילוף

גדא טבא

המשפחת שהם להודלת הבן-הנכד

"העולם הזה"

שערותי היפות תמיד חפופות

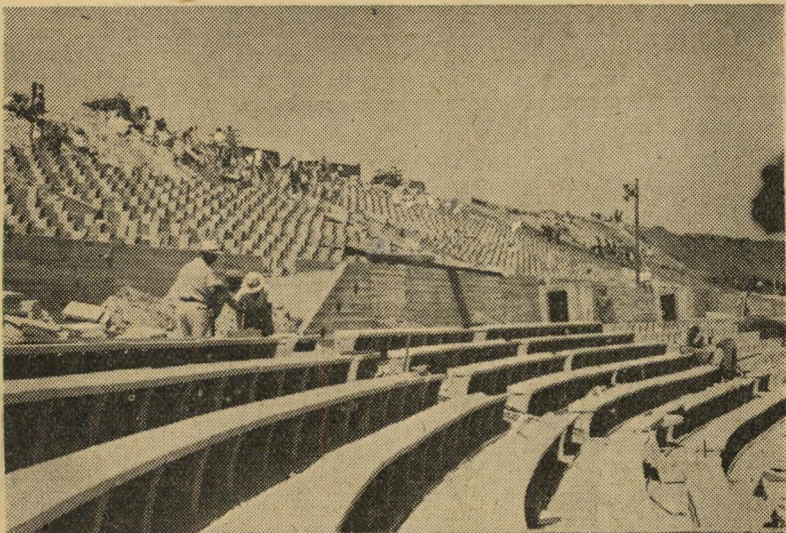
בשמפון

יצהר

מכיכ **Cholesterol**

תקליטים לפספון אברהמסון תל-אביב רחוב בז'יהודה 9

האיצטדיון הרמתיגני בעוד שנה?

סביב האיצטדיון אף היא טרם הושלמה, הכבישים טרם נסללו, האנדרלמוסיה והלכי-לון שולטים בכיפה בכל פינה — ואכזבת הפועלים אף היא אינה מבשרת טובות, וסופה להביאך לידי יאוש מוחלט.

למרות התנכרותה המוחלטת של המדי-שלה, ניתן להגיע למצב הנוכחי כבר לפני חודש-חדשיים, מבלי להותיר את המעמסה הגדולה בלא-הכי לרגע האחרון ווקא. לא המחסור בחמרים, אלא האדישות הרבה, היא שהאיטה בשעתו את קצב העבודה והעמידתנו כיום בפני מציאות עגומה למדי.

המכביה תפתח באיצטדיון הרמתיגני — משום שמקום אחר אינו מתאים לתכלית זו. אולם השאלה המתעוררת כרגע היא, מה יהיה מצבו של האיצטדיון ביום הפתי-חה, ואין צריכים להיות נביאים, כדי לקבוע כי מקומות הישיבה והעמידה לא יושלמו בהתאם לתכנית ורבות תהיינה נקודות-התרופה האחרות.

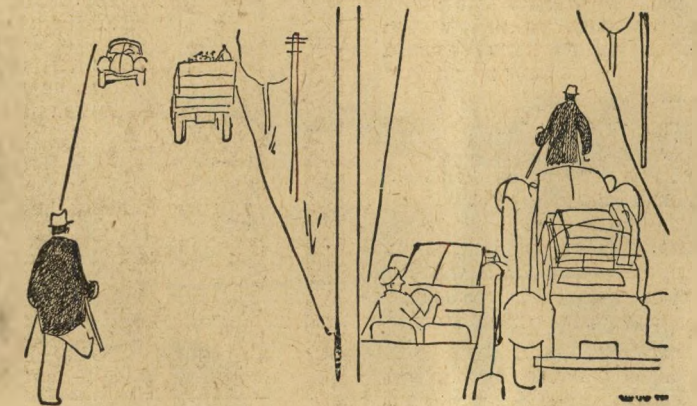
הדבר יפגע לא רק בטקסים המפוארים ובמעמד החגיגי. נשאלת השאלה: האמנם תמשך העבודה בקצב הנוכחי — גם לאחר המכביה?

כה עמוסה?, מר יצחק צייזיק, האחראי מטעם ראש הממשלה, רץ אל מר דוד רמז, שיחה קצרה, הענין כבד. (אם כבר נותנים, מדוע רק לאחר עמידה על המקח וקלקול מצב-הרוח?)

הספורטאים רוצים לאכול. מה פתאוב? — מתפלא משרד הקיצוב. הם רוצים שתי ביצים ו-200 גרם בשר ליום. אם אין בשר, אין שרירים. משרד הקיצוב נדהם, עומד על המקח, מקציב לבסוף 175 גרם בשר ליום. (איזה רווח עצום, בהשוואה ל-השפלת כבוד המדינה הכרוך בקטנוניות כזאת!)

העיקר: בולים. כרטיסי ה"מכביה" חיי-בים במסע-שעשועים, שיש לקנותם מראש, למארגני המפעל אין פרוטה בכיס (אחרי שהממשלה לא נתנה העניקה). הפקיד ה-אחראי באוצר שוקע בספרי-חוקים מאובקים, אין מה לעשות. החוק משחרר רק מוסדות קבע או מוסדות-צדקה. המכביה אינה מרי-סדקבע, ואין לה המלצה של שרי-הסעד כמסוד הזקוק לחסדים ולרחמים. רצים ל-קפלן, בינתיים מוכרים את הכרטיסים ה-ראשונים, כדי להכניס את הכסף הדרוש להכנת המפעל. האוצר מתרגש: הפרת-החוק! על הכרטיסים אין בולי מט הש-

המפקח על התעבורה להולכים ברגל

באין מדרכה

על תלך בצד הימני של הכביש מוגש ע"י: זלמן ירושלמי בע"מ